

Bòrowô Cotka

pòmôgô dzecóm

Wiktoria Głowacka – Szkoła Podstawowa w Chwaszczynie

Za górama, za lasama żëła sobie starëszka. Mieszka sama w drewniany chëczë na pùstkach w lese. Kòchała zwiërzãta i dbała ò nie jak ò swòje dzecë, chòc nawetka swòjich dzecy ni mia. Tej sej zazérałë do ji chëczë zbłądzone dzecë jaczë szukałë swòjich sarszich.

Starëszka czasã dôwała jima bómci czë zabôwci, zebë nie płakałë i chroniła je przed złima cotama i

Maniawidã. Lëdzy niszczacëch drzewiãta czë płoszacëch zwiërzãta nëkała z lasa.

Jednégò dnia kòt włòzł na drzewò i ni mógł zlezc. Starëszka wlażła na drzewò, żebë gò ùretac. Narôz jacji czôrny ptôch przëlecôł ji kòl òczów i starëszka spadła w dół. Czej òdeckła stanął przed nią Bóg. Stwórca rzekł ji, że starëszka bëła za żécô baro dobim człowiekã i mòże wrócëc na zemiã jakno Bòrowô Cotka. Miała dali dbac ò zwiërzãta i chrónic Nënkã Rodã. Òd tegò czasu Bòrowô Cotka je òpiekùnkã wszëtczich lasów na Kaszëbach.

